

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 31 oktober 2023
(OR. en, it, pt)

Interinstitutioneel dossier:
2018/0193(COD)

14669/23
ADD 1

CODEC 1973
PECHE 474

NOTA I/A-PUNT

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad
Betreft:	ONTWERPVERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1005/2008 van de Raad en Verordeningen (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 en (EU) 2019/473 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontrole (eerste lezing) - Vaststelling van de wetgevingshandeling = Verklaringen

Verklaring van Oostenrijk

Oostenrijk beschouwt de gewijzigde controleverordening als een belangrijk instrument voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Streng traceerbaarheidsvoorschriften zijn cruciaal in de strijd tegen illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij. Daarom betreurt Oostenrijk dat de traceerbaarheidsvoorschriften voor verwerkte producten pas na een lange overgangsperiode worden ingevoerd, met een gedelegeerde handeling.

Verklaring van Denemarken

Denemarken steunt de doelstelling van een doeltreffende controle die bijdraagt tot duurzame visserij- en aquacultuuractiviteiten die voordelen realiseren op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid.

Tegelijkertijd wil Denemarken benadrukken dat het gebruik van moderne technologie bij de visserijcontrole het duurzaam beheer moet ondersteunen en moet zorgen voor betere regelgeving, met inbegrip van meer flexibiliteit voor vissers, bijvoorbeeld bij hun keuze voor en de ontwikkeling van vistuig.

Denemarken is van mening dat enkel regels moeten worden vastgesteld waaraan vissers redelijkerwijs kunnen voldoen. Het betreurt dat deze doelstelling niet is bereikt bij de tolerantiemarge voor de in het visserijlogboek te vermelden ramingen van vangsten van de kleine pelagische en de industriële visserij die vers, ongesorteerd en in bulk aan boord worden gehouden. Volgens ons zijn het de efficiënte weegprocedures bij aanlanding die zorgen voor een solide quotabeheer, niet de ramingen in het logboek. Delen van de Deense pelagische vloot hebben een project opgestart met camerabewaking en vissers nemen deel aan dit project en andere initiatieven, zoals het camerabewakingsproject in het Kattegat, om het gebruik van moderne technologie te bevorderen. Denemarken is van mening dat er bij de tolerantiemarge meer flexibiliteit zou moeten zijn voor vissers, en betreurt dat dit geen deel uitmaakt van de definitieve compromistekst.

Bovendien vindt Denemarken het jammer dat er bij de herziening van het visserijcontrolesysteem van de EU onvoldoende rekening is gehouden met zijn inbreng.

Verklaring van Estland

Estland steunt de overkoepelende doelstelling om visserijgegevens elektronisch te verzamelen en is van mening dat dit de operationele controle zal verbeteren. Het blijft echter terughoudend ten aanzien van een aantal aspecten van het akkoord en vraagt zich met name af of bepaalde maatregelen wel evenredig zijn.

Wij constateren dat verschillende bepalingen inzake de controle op kleine vissersschepen buitensporig veel middelen vragen in vergelijking met de impact van die schepen op de visbestanden. Estland is er vast van overtuigd dat, hoewel er vooruitgang is geboekt met de e-overheid, technologie en AI, instanties nog steeds met beperkte middelen zullen moeten werken. Om de meest dringende problemen aan te kunnen pakken en de gezondheid van de visbestanden te waarborgen moeten dus prioriteiten worden gesteld. Een van de bepalingen die wij onevenredig vinden is de verplichting om alle vaartuigen te volgen, ongeacht hun grootte. Onze eigen ervaring leert dat de uitvoering van een dergelijke maatregel niet zonder problemen zal verlopen. Het is natuurlijk mogelijk om deze problemen uit de weg te helpen, maar hiervoor zijn middelen nodig die beter zouden kunnen worden ingezet voor strengere controles op sectoren die een grotere impact hebben op de visbestanden.

Sommige van de nieuwe bepalingen brengen niet alleen extra lasten met zich mee voor instanties, maar zullen ook moeilijk te implementeren zijn voor vissers in hun dagelijkse routine. Zo plaatsen wij grote vraagtekens bij de nieuwe verplichting voor kleine vissersschepen om vóór de aanlanding logboekgegevens in te dienen. Het zal, ook gelet op de regels inzake tolerantiemarges, voor vissers op kleine schepen (bv. van minder dan 8 meter lang) waarschijnlijk zeer lastig worden om, op hun kleine boot, de vangst uit het vistuig te verwijderen, te sorteren op soort en de aantallen nauwkeurig genoeg in te schatten.

Verklaring van Finland

Finland is van mening dat doeltreffende en kosteneffectieve visserijcontrole een noodzakelijk en belangrijk onderdeel is van het gemeenschappelijk visserijbeleid, dat tot doel heeft de duurzaamheid van de visbestanden te waarborgen. De kosten van deze controle moeten echter wel in verhouding staan tot de aantoonbare voordelen ervan, en de kosten moeten worden gezien vanuit het oogpunt van de verschillende visserijen en groepen vissers, zodat controlevereisten niet onredelijk worden voor de vissers en de instanties.

Finland is ingenomen met de positieve wijzigingen die zijn aangebracht in het Commissievoorstel tijdens de onderhandelingen. Het bereikte resultaat stemt echter niet overeen met de doelstellingen van Finland voor de onderhandelingen en Finland kan het derhalve niet steunen. Met name de volgv verplichtingen voor kleine schepen zijn onredelijk en onnodig.

Finland stelt ook vraagtekens bij de verplichtingen inzake de toegestane tolerantiemarge tussen de geraamde en de gewogen vangsten. Het is goed dat de tolerantiemarge van 10 % voor ongesorteerde aanlandingen van de pelagische visserij per soort kan worden berekend in verhouding tot de totale vangst. Het gebruik van deze afwijking mag echter niet onmogelijk worden gemaakt door buitensporige controleverplichtingen die bepalen dat aanlandingen slechts mogelijk zijn bij een beperkt aantal havens.

Daarnaast vindt Finland dat de controle op de recreatievisserij en de sancties voor inbreuken te ver gaan. Finland vindt het met name bezwaarlijk dat de drempel waarboven de verkoop van vangsten uit de recreatievisserij dient te worden aangemerkt als een ernstige inbreuk, zeer laag ligt.

Het resultaat van de onderhandelingen houdt onvoldoende rekening met het feit dat de visserij en de daarmee samenhangende omstandigheden sterk verschillen in de verschillende zeegebieden, zowel wat de commerciële als de recreatievisserij betreft. Finland is zeer teleurgesteld dat er geen artikel over regionalisering is opgenomen in de verordening, aangezien dit een algemeen aanvaard basisbeginsel van het gemeenschappelijk visserijbeleid is.

Verklaring van Italië

De Europese regeling voor visserijcontrole werd herzien omdat er nood was aan vereenvoudiging, zoals gesteld in de conclusies van een verslag van de Europese Rekenkamer over Verordening (EG) nr. 1224/2009 (de controleverordening). Volgens dat verslag was de controleverordening lastig te begrijpen voor marktdeelnemers en lastig uit te voeren voor nationale toezichtsinstanties. In 2018 diende de Europese Commissie een voorstel in voor een wijzigingsverordening (COM (2018) 368 final), waarmee juist een tegengestelde beweging werd gemaakt.

Na de bekendmaking van het voorstel heeft Italië actief deelgenomen aan de onderhandelingen en verschillende wijzigingen voorgesteld om de tekst te verbeteren en deze begrijpelijker en uitvoerbaarder te maken.

Sommige suggesties werden overgenomen, maar de meeste werden verworpen.

Italië heeft met name gepleit voor alternatieven voor de installatie van camera's op vissersschepen om de aanlandingsverplichting te controleren, zoals de inzet van controlewaarnemers. Ook sprak Italië zich uit tegen inspecties op nationaal grondgebied door inspecteurs uit andere lidstaten, hetgeen de soevereiniteit van een staat ondermijnt. Bovendien maakte Italië bezwaar tegen de nieuwe regels voor de recreatievisserij, die zware administratieve lasten creëren voor nationale instanties, en tegen de continue wijziging van de tolerantie-maatregelen.

De huidige tekst is zeker beter dan het originele voorstel, maar om bovengenoemde redenen bevestigt Italië dat het **tegen zal stemmen**.

Verklaring van Portugal

Portugal erkent dat het belangrijk en noodzakelijk is om het systeem voor visserijcontrole, een cruciaal instrument om te waarborgen dat visserij- en aquacultuuractiviteiten op lange termijn duurzaam zijn, te herzien.

Portugal is van mening dat het gevonden compromis over het algemeen tegemoet komt aan de uitdagingen waarmee de visserijsector momenteel wordt geconfronteerd en een duidelijke verbetering is vergeleken met de bestaande maatregelen.

Het betreurt echter dat de nieuwe regels inzake de tolerantiemarge voor vangsten van kleine pelagische soorten niet afgestemd zijn op de realiteit van de visserijactiviteiten.

Tijdens de onderhandelingen heeft Portugal er consequent op gewezen dat deze maatregelen niet uitvoerbaar zijn voor de sector, gezien de aard van de kleine pelagische visserij.

In dit verband, gezien de problemen die de nieuwe tolerantiemargeregels zullen creëren voor de dagelijkse werkzaamheden van nationale vloten, zal Portugal zich onthouden van stemming.

Verklaring van Slovenië

De herziening van de verordening inzake de controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid is belangrijk en noodzakelijk om op uniforme wijze te controleren hoe het gemeenschappelijk visserijbeleid wordt uitgevoerd en zo het mariene milieu en het duurzame beheer van de visserijbestanden in stand te houden en rekening te houden met de impact van mondiale veranderingen op de Europese visserij.

De Republiek Slovenië waardeert dat in deze verordening tot wijziging van verschillende verordeningen inzake visserijcontrole rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van kleinere visserijsectoren, de kleinschalige kustvisserij en de Sloveense visserij. Dit komt tot uiting in het voorstel dat uiteindelijk is aangenomen in de dialoog, en daarom steunt Slovenië de definitieve compromistekst.

Wij zijn echter nog steeds niet overtuigd van de kortere overgangsperiode van slechts twee jaar voor de invoering van elektronische systemen (elektronische logboeken en aangiften van aanlanding) voor vaartuigen met een lengte van tussen de 12 en 15 meter, aangezien dit tot problemen kan leiden bij de uitvoering en tot verminderde kostenefficiëntie.

Ook blijven wij ons zorgen maken over de extra kosten en administratieve lasten die de verplichte invoering van digitale traceerbaarheid voor visserijproducten met zich mee kan brengen voor micro- en kleine ondernemingen.

Verklaring van de Commissie

met betrekking tot de artikelen 6 en 7 (inwerkingtreding/datum van toepassing)

De Commissie is bevoegd om de gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen vast te stellen waarin deze verordening voorziet en die van toepassing worden op de in de verordening bedoelde datums van toepassing.

De Commissie streeft ernaar die handelingen ruim vóór de datum waarop zij van toepassing moeten worden, vast te stellen.

Bij de voorbereiding van die handelingen zal de Commissie Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 opnieuw bezien in het licht van deze verordening en van alle vastgestelde uitvoeringshandelingen of gedelegeerde handelingen en zal zij de bepalingen van Verordening (EU) nr. 404/2011 die door deze verordening of door een uitvoeringshandeling of gedelegeerde handeling worden vervangen, intrekken.

Verklaring van de Commissie

over de haar verleende uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot afwijkingen van de regels inzake de tolerantiemarge

De Commissie is bevoegd een uitvoeringshandeling vast te stellen tot nadere bepaling van de inhoud van de wetgevingshandeling om ervoor te zorgen dat deze in alle lidstaten onder eenvormige voorwaarden wordt uitgevoerd, met name wat betreft de aanwijzing van havens en voorzieningen voor het aanlanden en wegen van niet-gesorteerde vangsten van kleine pelagische visserijen, industriële visserijen en ringzegenvisserijen op tropische tonijn waarbij afwijkingen mogelijk zijn van de regels inzake de tolerantiemarge, zodat een uniforme uitvoering van de toepasselijke bepalingen wordt verzekerd.

Zodra het Europees Parlement en de Raad een politiek akkoord over de controleverordening hebben bereikt, zal de Commissie beginnen te werken aan de ontwerpuitvoeringsverordening op basis van de doelstellingen en vereisten van de desbetreffende bepalingen.

De Commissie streeft ernaar de ontwerpuitvoeringshandeling na de inwerkingtreding van de controleverordening onverwijld voor advies in te dienen bij het Comité voor de visserij en de aquacultuur, zodat deze kan worden vastgesteld vóór de datum van toepassing van de bepalingen inzake de tolerantiemarge, d.w.z. binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de verordening betreffende de herziening van het systeem voor visserijcontroles van de EU.

Verklaring van de Commissie

over de nieuwe controleregels en een gelijk speelveld met derde landen

In overeenstemming met artikel 28 van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid zal de Commissie een gelijk speelveld voor marktdeelnemers uit de Unie ten opzichte van marktdeelnemers uit derde landen bevorderen, zowel op bilateraal als op multilateraal niveau, wat betreft de nieuwe controleregels die in het kader van het herziene visserijcontrolesysteem zullen worden toegepast, zoals elektronische monitoring op afstand en de controle van kleinschalige visserijen en recreatievisserij. De Commissie bevordert en ondersteunt ook onverminderd op alle internationale fora de nodige acties om een einde te maken aan IOO-visserij.

Verklaring van de Commissie

over de gevolgen van het resultaat van de interinstitutionele onderhandelingen over de herziening van het visserijcontrolesysteem van de EU voor de middelen

De Commissie herinnert eraan dat het definitieve akkoord dat is bereikt over de herziening van het visserijcontrolesysteem van de EU, met name over de elektronische vangstrapportage en de monitoring van kleinschalige vaartuigen, over de registratie en de rapportage van vangsten van recreatievisserij, over de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten, maar ook over de jaarlijkse verslaglegging en over de noodzaak van uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen, onder meer met betrekking tot de tolerantie­marge, aanzienlijk is geëvolueerd ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie (COM(2018) 368 final van 30.5.2018).

De overeenkomst zorgt voor een aanzienlijke toename van het aantal taken en verplichtingen van de Commissie en de daarmee gepaard gaande werklast, zowel op korte als op lange termijn, d.w.z. tot na de huidige programmeringsperiode. Het gaat onder meer om de vaststelling van uitvoeringshandelingen en gedelegeerde handelingen, die volgens het voorstel van de Commissie deel uitmaakten van de basishandeling, het verrichten van een haalbaarheidsstudie naar de traceerbaarheid van bereide en verduurzaamde producten, de ontwikkeling, de uitrol en het toekomstige onderhoud en de verbetering van uniforme IT-tools voor de kleinschalige visserij en de recreatievisserij, en het opstellen van diverse jaarverslagen die op de website van de Commissie moeten worden gepubliceerd. Deze situatie heeft rechtstreekse gevolgen voor de geraamde middelen die de diensten van de Commissie nodig hebben en die niet waren voorzien toen de Commissie haar voorstel indiende.